

## ת"פ 2954/09 - מדינת ישראל נגד אבנر מימון

בית משפט השלום בירושלים  
ת"פ 11-09-2954 מדינת ישראל נ' מימון(עצייר)  
בפני כב' השופטת חנה מרום לומפ

המאשימה

נגד

אבנר מימון

הנאשם

### הכרעת דין

.1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המיחס לו עבירה של תקיפה סתם, לפי סעיף 379 לחוק העונשין, התשל"ז-1977, בכר שביום 11.6.1977 בשעה 7:20, ליד מחסום אל זעים (להלן: "המחסום"), נהג הנאשם ברכב הסעות (להלן: "הרכב") ומר דן קוציארו (להלן: "המתלון") נהג ברכב מסוג פיאט (להלן: "הפיאט"). על פי הנטען, הנאשם חסם את הפיאט באמצעות הרכב, יצא מהרכב וניגש לחילון הפיאט שהיה פתוח וسطר למטלון בפניו כמה סטירות.

.2. בתשובתו לכתב האישום כפר הנאשם במיחס לו והכחיש כי תקף את המתלון. לדברי הנאשם, המתלון "חתך" אותו בכביש, ובהמשך עת הגיעו למחסום, הוא ירד מהרכב וניגש אל הפיאט. המתלון שישב בפיאט סגר את החלון וסרב לשוחח עמו.

.3. מטעם התביעה העידו המתלון ומפקד המחסום וכן הוגשה הודעתה הנאשם במשפטה **ת/1**. מטעם ההגנה העיד הנאשם.

.4. **עדות המתלון** - המתלון סיפר בבית המשפט כי ביום האירוע יצא מביתו ופגש בנאשם אשר קילל אותו ואמר לו "אני אדפק אותך". לדבריו בדרך כלל ממעלה אדומים לירושלים הנאשם נהג צמוד אליו. במהלך הנסיעה פתח הנאשם את חילון הרכב וקילל אותו בשנית. עוד הוסיף המתלון כי בהגיעו סמוך למחסום, חסם הנאשם את רכבו ויצא לכיוון והחל מכיה בו באגרופיו. לדברי המתלון הנאשם היכה אותו, כאשר פתח את החלון לקרוא לחילום במיחסום שבאו להציגו. המתלון סיפר כי כאשר הגיעו השוטרים הם עצרו את הנאשם. עוד סיפר המתלון כי בין הנאשם סכטור שכנים ממושך על רקע בניה לא חוקיות שהנאשם ביצע בביתה. לדבריו, מאז הוא סובל מהטרדות ומאיומים מהתאשם והוא פוחד ממנו, שכן אין מדובר במקרה הראשון בה נהג מכיה אותו.

5. **עדות רס"ר גולן כהן** - בזמן האירוע היה השוטר מפקד המחסום (להלן: "השוטר"). השוטר סיפר כי בבוקר האירוע היו עומסי תנועה במתחם. השוטר ראה את הנאשם יורד מהרכב ומתעמת עם המתלונן אשר שב ברכבו. השוטר ניגש אל הנאשם והמתלונן כדי לברר עמו את פשר העניין ולהציג את עדותו, אך הנאשם ציין בפניו כי המתלונן "חתך אותו בכביש". השוטר מסר כי עיכב את הנאשם ואת המתלונן במתחום לצורך הגשת תלונה בתחנת המשטרה. השוטר ציין במהלך עדותו כי הוא אכן זכר את האירוע וכי אין מדובר באירוע חריג, שכן הוא נתקל לא אחת באנשים אשר רבים ומתווכחים במתחום. השוטר הוסיף כי הנאשם יצא מהרכב התעמת עם המתלונן: "**נתן לו Kapoor, רב איתנו, לא זכר בדיוק. זה רשום בדו"חות**" (ר' עמ' 21 ש' 6). לאחר שב"כ המאשימה נתנה לשוטר לעין בדו"ח הפעולה, שם כתוב כי הבחן בנאשם נותר למtalונן "כמה סטירות", ציין השוטר כי היה במרחק של 50-40 מטר מהאירוע והבחן בסטיות, שאם לא כן לא היה ניגש אל הרכב. השוטר הוסיף כי המתלונן ישב ברכב ולא הגיע למעשיו של הנאשם וכי אירועו כולם נמשך מספר שניות.

6. **עדות הנאשם** - הנאשם סיפר כי בבוקר האירוע יצא מביתו לעבודתו. לדבריו בדרך מעלה אdomim לירושלים עקף אותו המתלונן והוא נהדף לשוליים. הנאשם ציין כי לא ידע שמדובר ברכבו של המתלונן עד אשר הגיעו למתחום, שכן לא יכול היה לזהות את הרכב, וזאת מאחר שהמתלונן נהג ברכב השיר למקום עבודתו. הנאשם סיפר כי לאחר שרכב עקף והוריד אותו מהכassis הוא היה בהיסטריה ובסבללה, ולכן מרכבו וركץ אז הבחן כי מדובר במתלונן. הנאשם העיד כי צעק על המתלונן והפנה כלפי "תנוועות זדים" (ר' עמ' 24 ש' 31). הנאשם הוסיף כי המתלונן נתן לשוטר לשוחח עם בנו המשרת כשוטר ואז היחס של השוטר השתנה. עוד הוסיף הנאשם כי הגיע לתחנת המשטרה מיזמתו על מנת להגיש תלונה נגד המתלונן על כך שעקף אותו بصورة מסוכנת בכביש.

7. בין הצדדים אין כל מחלוקת על כך שרכבו של הנאשם חסם את הפיאט וכי הנאשם ירד מרכבו והחל צועק על המתלונן. המחלוקת בין הצדדים התמקדה בשאלת האם במהלך הוויוכת תקף הנאשם את המתלונן אם לאו.

8. לאחר ששמעתי את עדויות היעדים והנאשם, עינתי בהודעתו הנאשם ושמעתי את טיעוני ב"כ הצדדים, החלמתי לחתם אימון בגרסת עדי התביעה ולהרשיע את הנאשם בעבירה המיוחסת לו. מאוחר ובין הנאשם למtalונן קיים סכסוך שכנים מתמשך בחנתי את העדויות בזיהירות המתבקשת והגעתי למסקנה כי יש להעיף את גרסת המתלונן.

9. עדותו של המתלונן הייתה אמונה, הוא לא הסביר את הסכוסר הקים בין הנאשם לבין הנאשם ואף אישר כי הוא כועס על מעשיו של הנאשם (ר' עמ' 15 ש' 24-23). אני מקבלת את דברי ב"כ הנאשם כי המתלונן ניסה להסתיר את עשו כלפי הנאשם, נփוץ הוא המתלונן סיפר כי התנגד לתוספות הבניה שנבנה הנאשם בቤתו וכי מאז שוררים בינויהם יחסים עכורים (ר' עמ' 13 ש' 20-22 ועמ' 14 ש' 6-9 ו-25).

معدותו של המתלונן עולה כי הנאשם חסם את הפיאט ירד לעבר המתלונן והחל להזכיר: "...האותו שלי יותר קטן אז אני עקפתו אוטו, וברחתי ממנו אבל הוא חסם אותי. אז הוא ירד מהאוטו, והוא התנפל עלי ואני התחלתי לצעוק לחיללים מהמחסום לבוא להציל אותי" (ר' עמ' 13 ש' 25-26). המתלונן הסביר כי

פתח את חלון הרכב על מנת להזעיק את החילילים במחסום ואז הנאם תקף אותו: "כשאני פתחתי את החלון  
בשביל להגיד להם להציג אוטו משמה, הוא נתן לי אגרופים בראש. ואז באו השוטרים ועצרו אותו"  
(שם ש' 18-17).

כאשר נשאל המתלוּן אם נגרם לו נזק כתוצאה מהאירוע הוא השיב כי פנה לקבלת טיפול רפואי. המתלוּן לא זכר אם על גופו נותרו חבלות, אולם הוא ציין כי קיבל חופשת מחלה לאחר האירוע (ר' עמ' 19 ש' 22) ובהגינויו הוסיף כי הילך להיבדק מאוחר וחחש כי קרה לו משהו כתוצאה מהתקיפה, דבר אשר קרה בעבר כאשר הותקף על ידי הנאם (ר' עמ' 14 ש' 4-2 ועמ' 19 ש' 14-15). ב"כ המשימה אישרה כי בתיק קיימת תעודה רפואית אשר לא הוגשה מאוחר והמשימה בחרה שלא לתקן את כתוב האישום וב"כ הנאם ציין כי בתעודה אין הוכחה לכך שלמתלוּן נגרם נזק כלשהו כתוצאה מהתקיפה. מאחר שהנאם מואשם בעבירה של התקיפה סתם, אין נפקא מינה לעניינו האם כתוצאה מהתקיפה נגרמה למתלוּן חבלה אם לאו, אולם העובדה כי העד מסר כי נזק לטיפול רפואי מחזקת את גרסתו.

10. גרסתו של המתלוּן נתמכה בעדותו של השוטר, שהוא עד אובייקטיבי לאירוע. השוטר לא העצים את חילוקו של הנאם באירוע ומספר כי לא היה מדובר באירוע חריג, אולם לאחר שראה את הנאם סוטר למתלוּן החליט לגישת לטפל באירוע:

**"ת. מרכיב ההסעות** (הכוונה לרכיבו של הנאם.מ.ל.) **יצא אדם,**

**ニיגש לרכיב الآخر ונתן לו שם כמה סטירות.**

**ש. רأית את הסטירות?**

**ת. הייתה בمرחך של 40-50 מ' מהאירוע.**

**ש. וرأית בזודאות סטירות?**

**ת. כן. אם לא לא הייתה ניגש לשם"** (ר' עמ' 21 ש' 20-15).

כאשר ב"כ הנאם שאל את השוטר כיצד יתכן שמהמרחך ולמרות שעת הבוקר הצליח לראות את מעשיו של הנאם השיב השוטר באופן ברור ונחרץ: "**אני לא** (חסירה המילה " מבין" ח.מ.ל) **מאייפה אתה מביא את השאלות. זה שאלה קטנה. שהשתמש עלתה ופגעה בחילון ואני הסתנוורתי, لأن הגעת. אני הצלחתי** לראות למשך שעת הבוקר, **למרות החלון את האירוע**" (ר' עמ' 23 ש' 29-30). השוטר שירטט את המקומן (ב/2). מדובר במחסום הצופה על פני הרכבים העולים מכיוון מעלה אדומים לירושלים ואני נונתת אמון מלא בדברי השוטר כי הבחן בנסיבות ברכבת, מה גם שכי שהיעד השוטר הוא פנה לטפל באירוע מיזמתו לאחר שהבחן בנסיבות, דבר המחזק את העובדה כי ראה את התרחשות הדברים.

11. עדותו של הנאם הייתה מרחיקה ומיתממת זאת על אף שאישר כי ירד מהרכב עצבנוי לראות מי עקרف אותו בצוואר מסוכנת וכי "צעק עם תנועות ידיים" (ר' עמ' 24 ש' 31). הנאם לmouseup מאשר כי היניף את ידיו לכל עבר שעיה עצבנוי על כך שעקפו אותו בכביש ואין לי ספק כי כאשר הבין כי המתלוּן הוא זה שעקף אותו חמתו בעריה בו אף יותר.

12. העובדה כי הנאשם מסר במשטרה גרסה מרחיקה לפיה המתלון ישב עם חלון סגור, כך שכל לא יכול היה לפגוע בו (ר' ת/1 ש' 9), גרסה עלייה לא חוזר בבית המשפט ואשר נשללה בעדות המתלון אשר סיפר כי הנאשם הכה בו כאשר הוא פתח את החלון על מנת להזעיק עוזרה (ר' עמ' 13 ש' 17). יש בה כדי לחזק את גרסת המתלון.

13. לא נעלמה מעני טענת הנאשם, אשר הועלתה עוד בוחנת המשטרה, לפיה המתלון התקשר אל בנו השוטר ונתקן לו לשוחח עם השוטר, ורק לאחר מכן ייחסו של השוטר לאירוע השתנה. עדי התביעה שללו גרסה זו. המתלון בחקירותו הנגידית נשאל על כך ומסר שלא שוחח עם בנו אלא עם אשתו:

**"ש. הוצאה טלפון נתת לשר (צ"ל השוטר ח.מ.ל) לדבר**

**עם מישה?**

**ת. לא. אני התקשרתי לאשתי אמרתי שאבנור במחסום**

**ותקף אותו. יש שם מצלמות במחסום ואפשר לראות**

**בדיק מה שקרה. כל פרט ופרט.** (ר' עמ' 18 ש' 28-26).

השוטר לא זכר כי המתלון מסר לו את הטלפון על מנת שישוחח עם בנו ולא זכר כי המתלון אמר לו שבנו שוטר (ר' עמ' 24 ש' 14-17). זאת ועוד, כפי שהעיד השוטר הוא ניגש למקום לאחר שראה את הנאשם סוטר למתלון מבלי שידע כלל למי מדובר. השוטר מסר כי אין לו היכרות עם הנאשם או עם המתלון והוא אף אינו מכיר את בנו השוטר של המתלון. לפיכך אני סבורה כי גם אם לאחר האירוע הגיע בנו של המתלון למקום והזדהה כשוטר, אין בכך כדי לפגום בעדותו של השוטר על הדברים שראה עליהם העיד בבית המשפט.

14. אף לא נעלמה מעני העובדה כי המתלון ניסה להעצים את האירוע ולשווות לו ממד חמוץ יותר מזה המתואר בכתב האישום, כך לדוגמה תיארו את מקומות האגרוף שהכה בו הנאשם (ר' עמ' 13 ש' 15-16) ועדותו לפיה האירוע התרחש בסמוך ממש למחסום (ר' עמ' 17 ש' 19-20) אולם על אף זאת, מצאת כי גרסת המתלון בצייר עדותו האובייקטיבית של השוטר אמינה יותר מגרסת הנאשם.

15. יחד עם זאת אני סבורה כי המתלון הגיזם בתיאורי וכי הנאשם לא הכה בו באגרופים מכוונים לפניו. הן מהתיאור שמסר השוטר והן מעודתו של הנאשם ניתן להבין כי הנאשם השטולל, הניף ידיו לכל עבר וכן פגע בפניו של המתלון וסוטר לו. לפיכך אני קובעת כי בלט הרגע הכה הנאשם את המתלון, בכך שפגע בפניו של המתלון עת נופף בידו לעברו, כאשר המתלון ישב ברכבו.

16. לאור כל האמור החלטתי להרשיע את הנאשם בעבירה של תקיפה סתם המיוחסת לו בכתב האישום.